שני תשלומין דראשון הוא אלא למ"ד *שני רגל בפני עצמו הוא מאי איכא למימר? אלא אמר רב פפא קסבר רבי יוחנן *לילה אינו מחוסר זמן, ומי א"ר יוחנן הכי *והאמר רבי יוחנן ראה אחת בלילה ושתים ביום מביא, שתים בלילה ואחת ביום אינו מביא, ואי ס"ד קסבר רבי יוחנן לילה אינו מחוסר זמן אפילו שתים בלילה ואחת ביום מביא? כי קא"ר יוחנן לדברי האומר לילה מחוסר זמן. לדברי האומר פשיטא, שתים ביום ואחת בלילה אצטריכא ליה, סלקא דעתך אמינא כאתקפתא דרב ששא בריה דרב אידי קמ"ל כדרב יוסף: עבר הרגל ולא חג אינו חייב באחריותו ועל זה נאמר "מעוות לא יוכל לתקון וחסרון לא יוכל להימנות": א"ל בר הי הי להלל האי "להימנות" "להמלאות" מיבעי ליה אלא זה שמנוהו חביריו לדבר מצוה והוא לא נמנה עמהן *תניא נמי הכי מעוות לא יוכל לתקון זה שביטל ק"ש של שחרית או קריאת שמע של ערבית או שביטל תפלה של שחרית או תפלה של ערבית וחסרון לא יוכל להימנות זה שנמנו חביריו לדבר מצוה והוא לא נמנה עמהן א"ל בר הי הי להלל מאי דכתיב °ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע בין עובד אלהים לאשר לא עבדו היינו צדיק היינו עובד אלהים היינו רשע היינו אשר לא עבדו? א"ל עבדו ולא עבדו תרוייהו צדיקי גמורי נינהו ואינו דומה שונה פרקו *מאה פעמים לשונה פרקו מאה ואחד, א"ל ומשום חד זימנא קרי ליה לא עבדו? א"ל אין, צא ולמד משוק של חמרין עשרה פרסי בזוזא חד עשר פרסי בתרי זוזי; א"ל אליהו לבר הי הי וא"ל לר' אלעזר מאי דכתיב °הנה צרפתיך ולא בכסף בחרתיך בכור עוני מלמד שחזר הקב"ה על כל מדות טובות ליתן לישראל ולא מצא אלא עניות אמר שמואל ואיתימא רב יוסף היינו דאמרי אינשי יאה עניותא ליהודאי כי ברזא סומקא לסוסיא חיורא: ר' שמעון בן מנסיא אומר אי זה הוא "מעוות לא יוכל לתקון" זה הבא על הערוה והוליד ממנה ממזר וכו': הוליד אין, לא הוליד לא והא תניא *רבי שמעון בן מנסיא אומר גונב אדם אפשר שיחזיר גנבו ויתקן, גוזל אדם אפשר שיחזיר גזלו ויתקן, אבל הבא על אשת איש ואסרה לבעלה נטרד מן העולם והלך לו *רבי שמעון בן יוחי אומר אין אומר בקרו גמל בקרו חזיר אלא בקרו טלה ואי זה תלמיד חכם שפירש מן התורה רבי יהודה בן לקיש אמר כל תלמיד חכם שפירש מן התורה עליו הכתוב אומר °כצפור נודדת מן קנה כן איש נודד ממקומו ואומר °מה מצאו אבותיכם בי עול כי רחקו מעלי לא קשיא כאן באחותו פנויה כאן באשת איש ואי בעית אימא הא והא באשת איש ולא קשיא כאן באונס

מלאכי ג

ישעיה מח

משלי כז

ירמיה ב

אלא למ"ד רגל בפני עצמו. ועכשיו אין לך לתלות טעמו של רבי יוחנן בהואיל ויש לטומאה תשלומין לשני: **קסבר ר' יוחנן.** אין חסרון זמן במי שהגיע לילו להקריב קרבנותיו מחר הלכך מחוייב הוא בקרבן אלא שהלילה מעכבו מלהביא, אבל חגר ביום ראשון אין עליו שום חובת ראייה לפיכך אין לו עליו תשלומין: **ומי א"ר יוחנן.** אין לילה מחוסר זמן והא"ר יוחנן ראה אחת בלילה זב שספר שבעה נקיים כמשפטו וטבל והעריב שמשו וחזר וראה אחת בלילה ושתים למחר: **מביא.** קרבן על טומאה שניה זו לבד מן הקרבן שיביא על הראשונה ויביא שני קרבנות כשיטהר הואיל ולא ראה השניה עד שילא לשעה שהיא ראויה להביא קרבן יש לו תשלומין ואף על השניה יביא אע"פ שתחילתה בתוך זמן קרבן הראשונה לא אמרינן חדא טומאה היא ופי' רב יוסף את הטעם במס' כריתות לפי שהראייה ראשונה של זב אינה אלא כקרי בעלמא וכי חזי אינך למחר מצטרפת בהדייהו ה"נ אע"פ שהיתה ראייה ראשונה בתוך קרבן ראשון כי הדר חזי אינך למחר מצטרפין בהדייהו: **ואי סלקא דעתך לילה אין מחוסר זמן.** אפילו ראה שלשתן בלילה זה כבר יצא מזמן ראשון ושתי זיבות הן אי לאו דסבירא ליה לילה מחוסר זמן הלכך אם ראה שתים בלילה הויא לה זיבה אריכתא: **כי א"ר יוחנן.** ההיא לדברי האומר לילה מחוסר זמן אמרה אבל לדידיה סבירא ליה אפילו ראה כולן בלילה מביא: **לדברי האומר פשיטא.** אי אמרת בשלמא טעמא דנפשיה קאמר אשמעינן ביה דסבירא ליה לילה מחוסר זמן אלא אי לדברי האומר כו' קאמר מאי אשמעינן בה: **מהו דתימא כאתקפתא דרב ששא.** דאתקיף בכריתות על הטעם שנתן רב יוסף על הדבר כמו שפירשתי למעלה תדע דהא ראייה ראשונה של כל הזבים קרי בעלמא הוא וכי הדר חזי תרתי מצטרפין בהדייהו ה"נ לא שנא ומתקיף לה רב ששא מי דמי התם כולהו בזמן חיובא חזינהו הכא לאו בזמן חיובא דהאי קרבן חזייה: **להמלאות מיבעי ליה.** אלא חסרון נופל לשון מילוי שחסר מנה אחת לא יתמלא עוד חסרון זה מחסר: **שמינוהו חביריו לדבר מצוה.** שאמרו לו בא עמנו ולא הלך נמצא שחסר עצמו מאותו מנין לא יוכל לימנות עוד באותו מנין שכבר עשו את המצוה: **היינו צדיק היינו עובד אלהים.** מי הוא צדיק ומי הוא עובד אלהים הלא אחד הוא: **אינו דומה שונה פרקו כו'.** אע"פ ששניהן צדיקים, לא עבדוהו בשוה, שזה עבדו יותר: **עשרה פרסי.** ישכיר לך אדם חמורו בזוז אחד שכבר נהגו כן ואם תאמר לו לילך פרסה יותר ישאלך שני זוזים: **צרפתיך ולא בכסף.** ולא באש כמו שצורפים הכסף באש אלא בחרתיך בכור עוני לצורפו בו, כור הוא האורס שצורפין בו: **גנב אדם.** גניבה אפשר שיחזירנה ויתקן: **נטרד מן העולם.** אין לו עוד תשובה לפי שעשה דבר שאין לו רפואה: **אין אומר בקרו גמל.** זה לקרבן כלומר מי שהוא מעוות מתחילתו אין זה מעוות: **אלא בקרו טלה.** זה לקרבן שמא נפל בו מום ונתקלקל כך לשון קלקול טפל באדם שהיה טוב מתחילה: **אחותו פנויה.** הוליד אין לא הוליד לא: **באשת איש.** בלא הוליד כמי יש זכרון לעון שאסרה על בעלה לא שנא אחותו ולא שנא נכרית: **באונס.** לא אסרה על בעלה לפיכך הוליד אין לא הוליד לא:

ברצון

שני תשלומין דראשון הוא. היינו ר' נתן אלא למ"ד שני רגל בפני עצמו הוא היינו רבי ואע"ג דאית ליה תנא דמסייע ליה פריך שפיר דמסתמא לא פליג ארבי דהתם דקי"ל *הלכה כרבי מחבירו אבל לא מסתברא למימר דבעי ליסבה כולי עלמא: **או** תפלה של ערבית. אתיא כמ"ד תפלת ערבית חובה ואפילו למ"ד רשות בחנם אין לנו לבטלה אם לא ע"י אונס קצת וכן משמע ההיא דתפלת השחר (ברכות דף כו.) שכח ולא התפלל ערבית מתפלל שחרית שתים וכן (שם דף ל:) אם שכח ולא הזכיר של ר"ח בלילה אין מחזירין אותו לפי שאין מקדשין החדש בלילה הא מקדשין מחזירין ולא מחלק כלל בין למ"ד רשות או בין למ"ד חובה דמשמע דליכא מאן דפליג וההיא דשבת (דף ס: ושם) אי שרא ליה הימייניה לא מטרחינן ליה וכן בירושלמי אי עלה למטתו לא ירד היינו אונס קצת ולא כפי' ה"ג שפירש' דאף למ"ד רשות אי שויה עליה חובה הויא כחובה והא ליתא דמי לא עסקינן בהכי שכבר התפלל בשאר לילות ואם היינו מפרשים שויה עליה חובה באותה לילה יתכן ההיא דטעה ולא התפלל ר"ח בלילה ובברכות הארכתי *והבאתי ההיא דאמרו (יומא דף פז: ושם) דתפלת נעילה פוטרת של ערבית: **בר** הי הי להלל. יש מפרשים שגר היה והיינו בן אברהם ושרה שנתוסף ה"א בשמן וכן בג *בג דכולה הגמרא עולה ה': **כברזא** סומקא. רצועה ודומה לו מעיקרא משכא והשתא אברזא (ב"ק דף סו:) ובב"ר *יש יאי עניותא לברתיה דיעקב כערקתא סומקתא לסוסיא חיורא: **כאן** באחותו פנויה. משמע לישנא דפסיקא ליה דיש ממזר מחייבי כריתות מדנקט *אחותו טפי מכל שאר עריות והיינו כשמעון התימני (*בקדושין בפרק האומר) (דף סח): [עי' קדושין עד:]

אפילו

נח א מיי' פ"ה מהל' קרבן פסח הלכה א סמג עשין רנד:

[עירובין מו:]

נט ב מיי' פ"ג מהלכות מחוסרי כפרה הלכה ה:

ס ג מיי' שם הלכה ד:

סא ד מיי' פ"ג מהלכות תפלה הלכה ח טור ש"ע א"ח סי' קח ס"ז:

[כריתות ח.]

עיין ברא"ש ברכות פ"ד סי' ב' ובהרי"ף ד"ה גמ' טעה ולא התפלל ונראה שדברי תוספות ברכות כו. ד"ה טעה חסרים שם ומרובים ביומא שם ד"ה והאמר רב

נראה שצ"ל דעולה כגימטריא שלו ה'

[רש"י פי' כתוקהי ובמ"ר שמיני פי' יג איתי' בזה"ל בעזקתיה סומקתא דעל ליבי' דסוסיא חיורא ע"ש]

ר"ל דכתיב גם כרת בהדיא

[עי' ביבמות מט.]

[פסחים נג.]

[יומא כב: נזיר יח: זבחים יב. מנחות ק. כריתות ח.]

ברכות כו.

נראה דר"ל דר"ת מן עובד אלהים לאשר גימטריא ק"א ור"ת מן לא עבדו גימטריא מאה הטעם מחילופי גרסאות

[תוספ' פ"א]

מבנה ◇ בר ה' ה'

נוסח
פירוש חילופי (לא דקתני במשנה) לפסוק "וחסרון לא יוכל להמנות"

נושא
פירוש הפסוק במלאכי ג "ושבתם וראיתם..."

נושא
ענוות היא המדה הטובה שמצא הקב"ה לישראל

נושא
ליישב סתירה בדברי ר"ש בן מנסיא בפירוש על הפסוק "מעוות לא יוכל לתקן"

א סוגיא זו [illegible] כדי להבין [illegible] לתשובות [illegible] תלמיד חכם שפירש מן התורה

◆

רבינו חננאל

אחר. כיון דנטמא בשעה שהוא ראוי להביא בה קרבן חייב על כל אחת ואחת אלא ש"מ דלא כר' (אליעזר) ומקשה רב פפא אפירוקא דר' ירמיה הניחא לר' נתן דסבר פסח שני תשלומי דראשון הוא איכא לשנויי כדשנינן. אלא לר' דסבר פסח שני רגל בפני עצמו הוא. מאי אית לך למימר דברי ר' ור' נתן מפורשין בפסחים פרק מי שהיה טמא או בדרך רחוקה בתחלתו. (ופריק שאני טומאה דאית לה תשלומין בפסח שני). ונדחה דברי ר' ירמיה ומשני לילי שמיני [שאני דהוי] כאלו נטמא יום שמיני שלו ואמרינן עליה כי כבר נטמא בעת שנתחייב בה קרבן לפיכך משלימין בעת טהרתן. ומקשינן עליה דרב פפא ומי סבר ר' יוחנן, לילה אין מחוסר זמן. והא"ר יוחנן בכריתות סוף פרק ראשון זב אם ראה ראייה אחת בלילה ושתים ביום שמיני שלו מביא קרבן אחר. שתים בלילה ואחת ביום שמיני שלו אינו מביא קרבן אחר. ואי ס"ד דר' יוחנן אמר לילה אינו מחוסר זמן אפילו שתים בלילה לילי שמיני ואחת ביום יביא דהא אכרת לר' יוחנן לילי שמיני כיום שמיני הוא ופריק רב פפא כי אמר ר' יוחנן שתים בלילה ואחת ביום אינו מביא לדברי האומר לילה מחוסר זמן ואמרינן הא פשוטה היא כאי אתא ר' יוחנן לאשמעינן. ופריק איצטריך למימר לן ראה ראייה אחת בלילה ושתים ביום מביא. מהו דתימא כיון דלילה מחוסר זמן הוא לא תצטרף הראשונה שראה בלילה בהדיה שתים שראה ביום כאתקפתא דרב שישא בריה דרב אידי. התם כיון דלאו בזמן חיובא הוא לא תצטרף. אתא ר' יוחנן לאשמעינן כרב יוסף דאמר תדע דאע"ג דלאו בזמן חיובא חזייה לראשונה מצטרפא דהא ראייה ראשונה של זב שכבת זרע בעלמא הוא וכדחזי אחרנייתא מצטרפא בהדיהו. והא דרב שישא ודרב יוסף מיפרשא בכריתות סוף פרק ראשון ואיפכא התם: עבר הרגל ולא חגג אינו חייב באחריותו על זה נאמר מעוות לא יוכל להתקן וגו' זה שנמנו חביריו לדבר מצוה ולא נמנה עמהם. תניא נמי הכי מעוות לא יוכל לתקן זה שביטל ק"ש של שחרית או של ערבית. וחסרון לא יוכל להמנות זה שנמנו חביריו לדבר מצוה ולא נמנה הוא עמהם. א"ל בר הי הי להלל כתיב ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע בין עובד אלהים לאשר לא עבדו היינו צדיק היינו עובד אלהים. א"ל הין. (א"ל) תרווייהו צדיקי נינהו. מיהו צדיק השונה פרקו ק' פעמים ועובד אלהים להשונה פרקו ק"א פעמים. ומשום פעם אחת יתירה היינו נקרא צדיק עובד אלהים. א"ל הין. ואתה למד דבר זה משכירות בהמות י' פרסי משכיר בזוזא. ואם הן י"א פרסי בתרתי זוזי. א' אליהו לבר הי הי מאי דכתיב הנה צרפתיך ולא בכסף בחרתיך בכור עוני. חיזר הקב"ה על כל המדות ולא מצא נאה לישראל כעניות כדי שיהא לבם שבור וכוונתם לשמים ועיניהם תלויות לרחמיו וחסדיו. והיינו דאמרי אינשי יאי מסכנותא לישראל כברזא סומקא לסוסיא חורא שגלוי וידוע לפני הקב"ה כשמרבין עושר בועטין בו שנאמר וישמן ישורון ויבעט וגו'. כרבם כן חטאו לי כבודם בקלון אמיר. הנני מחליף כבודם שהוא עושר. אחליף אותו בעניות שהוא קלון. ר' שמעון בן מנסיא אומר מעוות לא יוכל לתקן זה הבא על הערוה והוליד בן וכו' אני והא איהו דתני כיון שבא על אשת חבירו ואסרה על בעלה אין לו תקנה ואע"פ שלא הוליד. ופרקי' לא קשיא מתני' באחותו פנויה וכיוצא בה שאין ביאתו אוסרה על אחרים ויש לו תקנה בתשובה. אלא אם הוליד ממנה בן כי הוא ממזר לשלם אין לו תקנה.

ועוד